

leshed — at det aldrig er faldet mig ind der- ved at gjøre en Sammenligning mellem den brave danske Huusmand eller Indsibber, min Landsmand og Bælger, og hine Landsforrædere.

Der er ogsaa blevet alluderet til, at jeg i mit foregaaende Foredrag tillod mig en temmelig trivial Bemærkning, nemlig, at naar man stiller Sagen paa Spidsen, saa kommer der gjerne noget Skjævt ud deraf. Det vil være i Erindring, at der ofte opstaaer nogen Forlegenhed og Undseelse, som vi bære for vore Forsædres Skyld, naar vi skulle komme frem med et Ord, som er nyt, paa Dansk. Vi have saa længe været vantte til at sige smukke Ord halvt paa fransk, halvt paa tydsk og halvt i andre europæiske Sprog, at det er blevet os vanskeligt at finde de rette danske Udtryk paa det samme, og naar vi fandt dem, kunde de maaskee falde vore Tilhørere noget nye. Jeg kunde nu have sagt, dersom det havde været før 1848, at man driver en rigtig Paastand til Extrem, og at derved en rigtig Paastand slaaer om til at blive en urigtig, saa at der vise sig Skjævheder og Bidsfarelser derunder indbefattede. Jeg undgik imidlertid Ordet Extrem; jeg udtalte mig saaledes som jeg troer det kan forstaaes af danske Mænd, at man stiller Sagen paa Spidsen, naar en i og for sig rigtig Mening forfølges til den yderste Yderlighed. Det er en træffende Bemærkning, efter min Overbeviisning, og det maa gjælde ogsaa med Hensyn til Huusvilde, det er en træffende Bemærkning, at der er noget Tungt og Uhyggeligt i, at en enkelt Mand paa et bestemt Gebeet, maaskee paa et meget stort Gebeet, skal være berettiget til at afgjøre, hvorvidt Nogen maa tage Bolig der eller ikke. Men det Sande i denne Bemærkning taber sig eller fordunkles i høi Grad, naar det stilles saaledes frem, som om der i Danmark være hele store Egne, f. Ex. Laasinge, om hvilke det gjaldt, medens det er vitterligt, at der paa Laasinge, hvor der er 3 Præster og altsaa ogsaa formodentlig 3 Præstegaarde, allerede er 3 Undtagelser fra Reglen. Det er det, jeg har villet udtrykke, idet jeg dog smigrer mig med, at den ærede Forsamling forstod mig allerede forrige Gang.

Unsgaard: Jeg skal tillade mig med Hensyn til det første Endringsforslag at bemærke, at det efter min Overbeviisning slutter sig aldeles nøie til den provisoriske Lov, og at det har det Fortrin, at det i sig har sammenfattet de Bestemmelser, som deri være givne i 2 §§, saa at de ikke i noget væsentligt Punkt ere forandrede. Jeg troer derfor ubetinget at kunne slutte mig dertil, saameget mere, som der ogsaa er kommet den Bestemmelse ind deri, at det skulde være for den i Egnen sædvanlige Huusleie, hvilken Bestemmelse ikke fandtes dert ved Lovens forrige Behandling. Der var maaskee blot et enkelt Ord, som kunde forandres, da det er et Udkaft til en Lov. Der findes nemlig det Udtryk „der ikke må ngle Gyne til at betale,“ hvilket man maaskee bedre kunde forandre til „sævne Gyne;“ det er en Bemærkning, jeg ikke skulde have gjort, dersom det ikke var et Lovudkaft, der var Talen om her. Hvad derimod Forslaget til Forandring i § 5 angaaer, da maa jeg være herimod. Jeg er absolut mod ethvert Indgreb fra Statens Side i private Contracter, saafremt der ikke er nogen absolut Nødvendighed derfor, og det troer jeg ikke der er i nærværende Tilfælde. Jeg skal dernæst slutte mig til, hvad der er bemærket af en æret tydsk Deputeret, nemlig at dette Forslag vist vil bidrage til, at næsten alle Huse for Fremtiden ville blive til Leiehuse istedetfor Fæstehuse, hvilket efter mit Begreb vilde være beklageligt. Det er sagt, at det hidtil kun var nogle enkelte Gods- eiere, som benyttede deres Berettigelse til at nægte at indtage Jnderster, uden hvor de havde særdeles vigtige Grunde dertil; det troer jeg ogsaa, men nu vil det blive Tilfældet, at ikke alene disse Gods- eiere, men ogsaa alle andre ikke ville bortfæste deres Huse, og det, troer jeg, vilde være meget beklageligt.

M. P. Bruun: Naar jeg til hvad den sidste ærede Taler og den ærede anden Landsstingsmand for 7de Valgkreds (Nyholm) yttrede, knytter den Bemærkning, at det vist nok er saa, at Bortleje af et Huus derved stilles i et langt fordeelsagtigere Forhold end Bortfæste, at sige, hvis man virkelig antager det for et stort Fortrin at have Ret til at kunne formene Bedkommende at tage Jnderster